

Імпульс

№ 3 (706)
Березень 2011 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vntu.edu.ua/>

(стор. 10)

«*Miss
VNTU-2011*»

студентка Інституту АЕКСУ Катерина Барченко

Сторінка головного редактора**СТУДЕНТИ ВНТУ – ПЕРЕМОЖЦІ В ДЕБАТАХ**

Яка модель національної безпеки є найбільш ефективною для України? На цю тему 15 березня 2011 року у ВНТУ відбулись дебати серед студентської молоді ВНЗ Вінниці.

Захід провів Інститут трансформації суспільства (Київ) у співпраці з Вінницьким національним технічним університетом та за підтримки Міністерства закордонних справ України, Вінницької обласної ради, Вінницької обласної державної адміністрації, Вінницької міської ради, Управління Головодержслужби у Вінницькій області, Посольства Республіки Польща в Україні та Посольства Словачької Республіки в Україні.

Мета організації студентських дебатів: інтерактивне обговорення можливих для України моделей забезпечення національної безпеки: позаблоковість; євроатлантична модель; членство в ОДКБ; модель європейської безпеки (в рамках російської ініціативи); надання молодіжній аудиторії об'єктивної інформації та знань про різні моделі забезпечення національної безпеки України; вивчення думки викладачів і студентів вищих навчальних закладів Вінниці щодо найбільш ефективної моделі національної безпеки для України.

Дебати проходили у два етапи: I тур – «Можливі моделі національної безпеки України», II тур – «Перспективи для молоді в рамках моделей національної безпеки України».

Безпосередніми учасниками дебатів були чотири студентські команди, що представляли вищі навчальні заклади Вінниці: команда Вінницького національного аграрного університету, Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського, Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ і, звісно ж, команда ВНТУ. Підтримували команди викладачі та студенти відповідних ВНЗ, які мали змогу активно брати участь у дебатах, задаючи запитання членам команд.

Оцінювало виступи команд та визначало переможців експертне журі, до складу якого увійшли: **Олег Соскін**, директор Інституту трансформації суспільства, професор Національної академії управління; **Володимир Мережко**, в.о. начальника управління міжнародного співробітництва та євроінтеграції Вінницької обласної державної адміністрації; **Даріуш Гурчинський**, радник, заступник Посла, в.о. керівника Посольства Республіки Польща в Україні; **Малгожата Шкодінська**, радник Посольства Республіки Польща в Україні; **Даріуш Станішевський**, перший секретар Посольства Республіки Польща в

Перемогу в молодіжних дебатах серед студентів ВНЗ Вінниці здобула команда ВНТУ

Директор Інституту трансформації суспільства, професор Національної академії управління Олег Соскін

Україні; **Марек Шафін**, радник, заступник Посла Словачької Республіки в Україні; **Світлана Сулімова**, заступник голови комісії Вінницької обласної ради з питань молодіжної політики, спорту і туризму, депутат Вінницької обласної ради; **Віктор Тимчуренко**, заступник начальника Управління державної служби Головодержслужби України у Вінницькій області; **Юлія Безверха**, заступник директора гімназії «Апогей» (Київ), член Асоціації керівників шкіл України, відмінник освіти України; **Олександр Неприцький**, старший викладач кафедри всесвітньої історії Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського, кандидат історичних наук.

Після першого туру дебатів до фіналу вийшли дві команди: ВТЕІ КНТЕУ та ВНТУ. За підсумками змагань перемогу в молодіжних дебатах серед студентів ВНЗ Вінниці виборола команда ВНТУ. Хоча варто відзначити, що учасники усіх команд продемонстрували свою надзвичайну обізнаність, ерудованість, розум та кмітливість, що зазначили у своїх виступах усі члени журі.

Ми можемо пишатись нашою молоддю, тому що за нею – майбутнє! Саме завдяки своїй енергійності, молодому запалу і деколи навіть самовпевненості, студентство може ставити перед собою і результативно вирішувати глобальні задачі. Сучасна молодь – це золотий фонд України, це найголовніший страховий поліс майбутнього нашої країни.

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи ВНТУ,
головний редактор часопису «Імпульс»

ФЛАГМАН ВИЩОЇ ШКОЛИ

На Міжнародній виставці «Сучасні навчальні заклади – 2011» наш університет нагороджений Дипломом – почесною відзнакою за високі показники у напрямку «Наукова діяльність і підготовка науково-педагогічних кадрів». ВНТУ відзначений також Дипломом виставки «За активну участь в інноваційній модернізації національної системи освіти».

З 2 по 4 березня у Києві у столичному палаці дітей та юнацтва проходила Друга міжнародна виставка «Сучасні навчальні заклади – 2011». Її організаторами виступили Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, Академія педагогічних наук України та компанія «Виставковий світ». Нині це найпрестижніша і найбільша освітянська виставка в Україні.

Учасниками виставки були переважно вищі та середні заклади освіти різних форм власності та наукові установи. Свої можливості рекламиували також підприємства та організації, які спеціалізуються на виконанні робіт та послуг для навчальних закладів. Усього у виставці взяли участь більше 400 установ, організацій та підприємств.

На виставці були представлені 30 вищих навчальних закладів України, які мають статус національних. Серед них був і наш університет.

*Відзнаку нашему університету
за високі показники у науковій діяльності та
підготовці науково-педагогічних кадрів отримує
ректор ВНТУ, професор Володимир Грабко*

Забезпечували роботу експозиції університету учений секретар науково-дослідної частини, кандидат технічних наук, доцент кафедри ТАМ Олександр Дерібо та заступник директора Головного Центру організаційного та методичного забезпечення навчання, кандидат технічних наук, доцент Станіслав Тужанський.

Основними задачами участі університету у виставці були: презентація наших досягнень в освітній і науковій діяльності, вивчення досвіду розробки і використання сучасних педагогічних технологій в інших ВНЗ, а також профорієнтація серед школярів і учнів спеціальних середніх навчальних закладів. Усі ці задачі були успішно виконані.

Наша експозиція викликала значний інтерес у відвідувачів і учасників виставки. Особлива увага була виявлена до

Так тримати!

навчально-методичних розробок і монографій наших співробітників, до науково-технічних розробок наших науковців.

ВНТУ взяв участь у рейтинговому конкурсі виставки та в тематичному конкурсі у номінації «Упровадження системи компетенцій у навчальний процес». Зважаючи на значні досягнення ВНТУ в розвитку й забезпечені плідної діяльності наукових шкіл, упроваджені в навчальний процес досягнень сучасної науки, широкому зачлененню студентів до виконання наукових досліджень, їх досягнення в конкурсах наукових робіт та олімпіадах, у створенні в університеті гарних умов для молодих науковців щодо підготовки й захисту дисертацій, конкурсна комісія нагородила ВНТУ Дипломом – почесною відзнакою за високі показники у напрямку «Наукова діяльність і підготовка науково-педагогічних кадрів».

За багаторічну науково-педагогічну діяльність з інноваційного розвитку освіти України наш університет відзначений також Дипломом виставки «За активну участь в інноваційній модернізації національної системи освіти».

Ректор університету, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко відзначений Почесною Грамотою за плідну організаторську роботу з інноваційного розвитку системи освіти.

За плідну науково-педагогічну діяльність з удосконаленням змісту навчально-виховного процесу Почесними Дипломами нагороджені також перший проректор, доктор технічних наук, професор Олександр Романюк, проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов, проректор з науково-педагогічної роботи по інтеграції навчання з виробництвом та міжнародної інтеграції, професор Віктор Мізерний, проректор з науково-педагогічної роботи по організації виховного процесу, кандидат технічних наук, доцент Анна Писклярова, директор Головного Центру організаційного та методичного забезпечення навчання, кандидат технічних наук, доцент Геннадій Лисенко та вчений секретар НДЧ, доцент Олександр Дерібо.

Високі гості

СПІВПРАЦЯ ВЛАДИ І НАУКИ

Наш університет відвідав голова облдержадміністрації Микола Джига. Очільник Вінниччини спілкувався з викладачами і студентами, ознайомився з науковими напрацюваннями вчених ВНТУ. Висловивши захоплення актуальністю і рівнем цих розробок, запевнив, що вони можуть неабияк посприяти у вирішенні проблем, над якими сьогодні працює регіон.

— Вважаю за честь зустрітися з колективом нашого славетного технічного університету, який має високий рейтинг в Україні і добре відомий за її межами, — зауважив Микола Васильович. — Мені дуже зрозумілі проблеми вищої школи, адже я був ректором Київського юридичного інституту МВС України. Знаю, що у ВНТУ є багато напрацювань щодо енергозбереження. Отож, надалі значно активніше запрошуємо ваших учених брати участь у розробці програм, які впроваджуватимуться в економіку області. Організовуватимемо зустрічі підприємців середнього і малого бізнесу з науковцями, які пропонують прогресивні ідеї і шляхи їх реалізації. Такий університет — велика перевага нашої області, адже маєте величезний інтелектуальний потенціал.

За підсумками роботи у 2010 році Вінницька область здобула 2 місце в Україні (після Києва) з усіх показників соціально-економічного розвитку. Акцентувавши, що влада — це специфічна форма обслуговування громадян, Микола Джига виокремив найголовніше нинішнє завдання: збереження людей, їхнього здоров'я. Для цього потрібні кошти, які може забезпечити лише ефективна економіка. Тому модернізація господарства області залишається найзлободенішою задачею.

— А Вінницький національний технічний університет може підтримати нашу роботу своїми науковими кадрами та здобутками.

Що це справді так, голова облдержадміністрації ще раз упевнився, безпосередньо познайомившись з викладачами нашого університету.

Ректор університету, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко і проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов знайомлять високого гостя з винаходами вчених ВНТУ

не. Але більше п'яти років винахідник Олександр Шеремета намагається переконати чиновників в доцільноті використання AB-1. Вимикач вже встановлені в кількох під'їздах вінницьких багатоповерхівок за кошт самого автора розробки. Вартість вимикача 40 гривень, і він окупиться за кілька місяців. Порівняно з інфрачервоними (PIR) датчиками акустичні вимикачі дешевші та економніші. До того ж не мають, як інфрачервоні (кут огляду близько 120°), «мертвих зон».

Микола Джига неабияк зацікавився цим винаходом викладача ВНТУ і пообіцяв зобов'язати відповідних посадовців впровадити ефективну технічну розробку в регіоні вже найближчим часом.

Проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов розповів про енергозберігаючі оптоелектронні інформаційні, освітлювальні, сигнальні системи та пристрой, які виконані вченими університету на рівні світових стандартів. Енергозберігаюча автоматична освітлювальна система із застосуванням світлодіодних матриць уже працює у приміщеннях університету.

Для автоматичного керування при переключенні робочого режиму в варто використано програмований таймер. В економічному режимі освітлення споживана потужність в 23 рази менша основного робочого режиму.

До речі, університетом отримано від Вінницької обласної державної адміністрації і Вінницької обласної ради гранд у сумі 50 тис. грн. на створення сучасної науково-дослідної лабораторної бази для впровадження пристрій наноелектроніки в біомедицині та енергозберігаючих технологіях.

Кандидат технічних наук, доцент Олександр Шеремета розповідає керівнику Вінниччини про свій енергоощадний AB-1

Кандидат технічних наук, доцент Олександр Шеремета розробив акустичний вимикач AB-1, який призначений для короткочасного включення освітлення (приміром, у під'їздах, ліфтах тощо). Прилад забезпечує суттєву ощадливість — лампочка вмикається, реагуючи на шум, лише на 30-50 секунд. Гамір стихає — світло гас-

Увагу очільника області привернули й розробки радіовимірювальних мікроелектронних перетворювачів температури, тиску, оптичного випромінювання, магнітного поля, вологості і газу на основі транзисторних структур з від'ємним опором. Про свої напрацювання розповів завідувач кафедри радіотехніки, доктор технічних наук, професор Олександр Осадчук. Розробки Олександра Володимировича відзначені золотою медаллю Міжнародної виставки винахідів «Genius» Всесвітньої асоціації винахідницьких організацій IFIA (штаб-квартира у Женеві (Швейцарія).

Микола Васильович ознайомився з досягненнями викладачів та співробітників кафедри моделювання і моніторингу складних систем щодо створення та впровадження геоінформаційних систем загальнодержавного та регіонального рівня, як екологічного профілю, так і в галузі містобудування та архітектури, транспорту, телекомунікацій, охорони здоров'я. Про них детально розповів завідувач кафедри ММСС, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін. Віталій Борисович уже три роки поспіль є радником Голови Держводгоспу України, а також головою науково-технічної ради Південного Бугу.

На «МоторСіч» діє розроблена кафедрою ММСС система контролю викидів — про цю та інші актуальні розробки викладачів проінформуває Миколу Джигу завідувач кафедри, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін

Велика кількість проектів виконується науковцями ВНТУ для Вінницької міської ради. До речі, на «МоторСіч», одному з провідних у світі підприємств з виробництва авіаційних двигунів, діє розроблена кафедрою ММСС система контролю викидів. Зараз таку ж запроваджуватиме Й Ладижинська ДРЕС.

Сьогодні ВНТУ — найбільший навчальний заклад в Подільському економічному регіоні єдиний представник від України в IFIA — Всесвітній організації винахідницьких організацій. ВНТУ — один із небагатьох вищів України, що прийняті до Міжнародної асоціації університетів і Європейської асоціації університетів. Є не лише центром освіти і науки, але і центром культури в регіоні, який навчає студентів за власними оригінальними навчальними планами і виховує за власною оригінальною концепцією виховання.

Щороку учені ВНТУ отримують понад 160 патентів на винаходи. А основні наукові дослідження університету відповідають пріоритетним напрямам розвитку науки і техніки.

ЕКОЛОГ – ЗАХИСНИК СУСПІЛЬСТВА І ПРИРОДИ ВІД РУЙНІВНОГО ВПЛИВУ ТЕХНОГЕННИХ ФАКТОРІВ

В наш час, коли забруднення навколошнього середовища досягло критичної межі, професія еколога, як фахівця з безпеки життєдіяльності і охорони навколошнього середовища, набула першорядного значення.

На всіх підприємствах і організаціях, діяльність яких пов'язана з використанням природних ресурсів, посада еколога є обов'язковою, адже здійснення виробничої діяльності без виконання природоохоронних заходів неможливе.

ОБЛАСНІ УЧНІВСЬКА ЕКОЛОГІЧНА ОЛІМПІАДА ТА КОНКУРС ДИТЯЧИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОЕКТІВ

Відбулася III обласна екологічна олімпіада серед випускників середніх шкіл. Старшокласники одночасно презентували і свої екологічні проекти.

Це дійство було організоване обласним управлінням освіти і науки та Вінницьким інститутом післядипломної освіти педагогічних працівників у приміщенні Вінницької школи-гімназії №30.

До складу поважного журі входив директор Інституту екології і екологічної кібернетики нашого університету, завідувач кафедри екології і екологічної безпеки, доктор технічних наук, професор Василь Петruk.

Треба зазначити, що тестові завдання для олімпіади були досить складними як для учнів шкіл, в яких дисципліна «Основи екології» або читається факультативно, або тільки окремі її розділи включені в «Біологію» чи «Валеологію». Проте конкурсні показали досить пеконливі і зрілі знання.

А проектів учні представили близько півсотні. Майже цілій день журі в переповненій батьками, учнями та вчителями спортивній залі школи заслуховували і оцінювали чудові твори учнів – можливих майбутніх абітурієнтів-екологів нашого університету.

Які чудові роботи представили діти в режимі Power Point! Тут було все: і дослідження екологічного стану місцевої річки, і захист джерел, і упорядкування мурашників, і опис за поведінкою лелек, і шляхи утилізації та знешкодження побутових відходів населених пунктів, і багато інших цікавих ідей, що торкаються безпосередньо екологічної ситуації Вінниччини.

У результаті нелегкого вибору, адже всі роботи були змістовними і цікавими, журі визначилося з двома переможцями, які незабаром візьмуть участь у заключному етапі Всеукраїнської олімпіади.

Забігаючи наперед, можна з впевненістю стверджувати, що наші подільські діти у Києві вибирають призові місця, бо така любов до рідного краю надихає на перемоги. Ми сподіваємося, що всі конкурсні подадуть документи до нашого університету на престижну спеціальність сьогодення «Екологія, охорона навколошнього середовища та збалансоване природокористування».

Це буде їх вірний життєвий вибір!

Телефони Інституту екології і екологічної кібернетики (0432) 59-84-42, 59-84-43, факс: 51-33-87

Web-сторінки Інституту ЕЕК:

<http://ineek.ucoz.ru/> <http://eeb.vntu.edu.ua/>

Lux et Veritas!

МАЛЕНЬКІ СКЛАДОВІ ВЕЛИКОГО УСПІХУ

*Студентська молодь – це люди,
які вчаться на інтелігентів*

Ян Карліцький

Жа самісінському початку весни — 2 березня віднині свій день народження відзначатиме наукове товариство студентів та аспірантів нашого університету. Саме цього дня з ініціативи студентства та підтримки ректорату відбулась установча конференція НТСА ВНТУ.

SCSP — Scientific Community of Students and Postgraduates of Vinnytsia National Technical University — так наша назва ззвучить англійською.

Нині молоде покоління стало окремою соціальною групою, що має свій статус, менталітет, власні уподобання та погляди на життя. Високоосвічена, прогресивна молодь робить свій внесок у розбудову держави. Саме таких громадян й потребує європейська Україна.

Ми збираємо ініціативних людей, які можуть здорово мислити і вносити свою лепту в розвиток вітчизняної науки.

НТСА ВНТУ — об'єднання наукових товариств студентів та аспірантів факультетів та інститутів, котре стимулює інтерес до вищої форми раціонального пізнання світу.

Головна мета — створення умов для розкриття наукового та творчого потенціалу осіб, які навчаються в університеті, розвиток в них наукового мислення і навичок дослідницької роботи, популяризація різних галузей науки в університеті, розвиток інноваційної діяльності, організаційна допомога керівництву університету в оптимізації наукової та навчальної роботи. А також примноження наукового потенціалу університету, виховання майбутніх науково-педагогічних кадрів нашого вишу і загалом гармонійно розвиненої

НТСА — це твій крок до успіху!

особистості студента та аспіранта.

Отож, мрієш про успішну кар'єру, але не знаєш з чого почати?

Маєш цікаві ідеї або нереалізований творчий потенціал?

Тоді — приєднуйся до нас! До речі, першим заступником голови НТСА став Сергій Козак (Інститут АЕКСУ), а секретарем — Надія Найчук (ІНМ).

Офіс НТСА університету — аудиторія 2118 (навчальний корпус №2).

**Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЕПА-07,
Інститут ЕЕМ,
голова НТСА ВНТУ**

Наши випускники

ТЕХНОЛОГІЯ УСПІХУ

Андрій Іванов, директор Вінницького будівельно-господарського гіпермаркету «Епіцентр».

Наш університет закінчив у 1998 році, факультет автоматики і комп’ютерних систем управління.

«Епіцентр» у нашему місті з’явився лише півроку тому, але вже підтримує талановиту молодь. Зокрема, конкурс з веб-дизайну, роботи на який приймаються впродовж березня.

мені пріоритет у вирішенні цих проблем. Потім вів проект, це був продовольчий напрям, треба було створити бізнес з нуля. На базі цієї програми потім створили підприємство — був побудований завод. За 4 роки ми його побудували і завантажили виробництво на повну потужність. Потім запропонували іншу роботу, де можна було вигідніше представити свої уміння, знання, досвід.

— А що порадите нинішнім студентам?

— Насамперед виховувати у собі працелюбність, настірливість, цілеспрямованість. Людина здатна досягти мети, яку ставить перед собою. Питання лише скільки часу і зусиль на це потрібно. Чим швидше людина знаходить рішення якоїсь проблеми, тим швидше досягатиме успіху. Під лежачий камінь вода не тече. У мене виходить так, що робочий день сягає 12-14 годин. По іншому, на жаль, якщо прагнеш чогось досягти, не вийде.

— Що на Вашу думку у житті найголовніше, найвартісніше?

— Сім'я. У мене одна дочка. Марія зараз вчиться в Києві в Інституті міжнародних відносин. Наступного року закінчує магістратуру. Дружина також працює в «Епіцентрі». Зустрілися з Люд-

милою у студентські роки і так усе життя поруч — уже понад 20 років.

— Нині модно мати кредит, яке веде по життю. Яке воно у вас?

— Ніколи не впадати у відчай від невдач. Адже невдачі — це результат того, що десь ти щось зробив неправильно. Слід проаналізувати ситуацію, знайти ті причини, які зашкодили досягти бажаного результату і, змінивши тактику, таки досягти позитивних результатів. Жодних інших варіантів немає!

— А який девіз є провідним у Вашому бізнесі?

— «Епіцентр» — для усіх. Ми доступні для усіх верств населення і природно для різного рівня гаманця. Ми готові задовільнити потреби усіх покупців з різним рівнем доходів.

Конференція

Ювілейна XL регіональна науково-технічна конференція професорсько-викладацького складу, науковців та студентів університету з участю працівників підприємств Вінниці та області відбувалась у два етапи: 2-4 березня в секціях гуманітарних та фундаментальних наук; 9-11 березня в секціях загально-інженерних, технічних наук та секції Інституту інтеграції навчання з виробництвом.

Усього працювало майже 50 секцій. Було проголошено понад 1000 доповідей. З них дві третини студентами. Варто зауважити, що чимало студентів беруть участь у роботі як гуманітарних, так і технічних секцій нашої конференції.

За підсумками роботи конференції на сайті ВНТУ будуть розміщені тези кращих доповідей.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ДУХОВНЕ СВЯТО

Гуманітарна конференція в структурі щорічної загальноуніверситетської конференції не тільки віддзеркалює сучасні інтеграційні тенденції, що ведуть до подальшого науково-технічного і культурного розвитку, але і засвідчує відкритість молоді до різноманітних наукових знань, прагнення багатьох студентів вийти за межі вузької фахової спрямованості, потреби розширити духовні масштаби особистісного розвитку. Гуманітарна конференція, що представлена роботою 9-ти секцій (філософії; культурології; українознавства, політології і права; психології та педагогіки; соціології; мовознавства; іноземних мов; технічного перекладу; фізичного виховання та спортивного менеджменту), як зазвичай розпочалася роботою **Пленарного засідання**, на якому були заслушані і обговорені 9 доповідей, що представляли роботу різних секцій. Творче ставлення до підготовки і презентації власних доповідей викликало відповідний творчий відгук інтерес аудиторії, яка активно брала участь в обговоренні заявлених проблем. Найбільше зацікавлення і надзвичайно жваві дискусії викликали доповіді: **доцента кафедри КСПП А. Слободянюка** «Значення соціологічної інформації в процесі формування сучасної особистості (за результатами роботи Лабораторії соціологічних досліджень ВНТУ)»; **студентки групи ЕП-08 Д. Тихонової** «Дитиноцентрована педагогіка США і Японії: порівняльний аналіз» (науковий керівник – к.пед.н., доц. М.Прищак); **викладача кафедри мовознавства Г. Лепко** «Культура повсякденного мовлення українців»; **студентки групи 4СІ-08 І. Пилипенко** «Мова як генетичний код нації» (науковий керівник – викладач А.Стадній). Всі ці доповіді поєднували близькучу мультимедійна презентація, актуальність питань винесених на обговорення, інтелектуальна емоційність, яскравість створення художніх образів, які давали можливість відчути життєвість тих чи інших наукових понять. Цікавою також біла доповідь **студентки гр. 2МОз-07 О. Шоколо** «Європейський Союз – Україна: уроки та перспективи співробітництва» (науковий керівник – д.політ.н., проф. В. Корніenko).

Зовсім несподіваною з точки зору вагомості наукового обґрунтування, з комп’ютерною демонстрацією формул, графіків, схем, солідних висновків і рекомендацій виявилась доповідь **викладача кафедри фізичного виховання та спортивного менеджменту В.Овчарука**.

Наступні дні відбувалася робота в гуманітарних секціях. Мені завжди було надзвичайно приємно констатувати, що в роботі як пленарного, так і секційних засідань беруть участь не тільки безпосередні учасники конференції, але і так звані групи підтримки, і просто слухачі, яким цікаво послухати своїх однолітків, взяти участь в дискусіях, висловити свою точку зору з того чи іншого питання. Цьогоріч на нашій конференції було заявлено 264 доповіді. Коли знайомишся з програмою роботи гуманітарної конференції, захоплює багатовекторність інтересів студентської молоді, їх безпосереднє бажання і яскраво означена потреба висловити свої думки з природи тих чи інших проблем. Беручи безпосередню участь в організації та проведенні гуманітарних конференції упродовж майже 20-ти років, я завжди з радістю і відчайдушно засвідчує наскільки креативно, яскраво індивідуально, гуманістично ставляться більшість моїх колег до індивідуальної роботи зі студентами. Саме тому наші науково-просвітницькі конференції стають і певним інтелектуально-духовним святом, святом спілкування, святом, коли відчуваєш, що кожен не тільки здатен, але і прагне почути іншого.

На секції культурології, яку я очолюю упродовж 20-ти років, декілька доповідей були **традиційно присвячені Т. Шевченку**, річницю народження якого ми щорічно відзначаємо в березні (нині 197-му). Надзвичайно цікавими були роздуми **професора каф. КСПП М. Стрельбицького** з проблеми «Шевченківські» мотиви та образи в тексті «Думи» Івана Мазепи». Варто також відзначити доповіді, які характеризувалися авторською позицією, своєрідністю аналізу, яскравістю презентації: «Суб'єктивні враження і роздуми щодо творчості С.Далі» (**ст. гр. МОі-07 І. Мацюк**, наук. керівник – проф. Т.Буяльська); «Чи стане закон «ненасилля» повсякденним законом» (**ст. гр. 1КН-08 І. Сугак**, наук. керівник – викладач О.Слободянюк); «Роль художньої творчості у моєму житті» (**ст.гр. МОі-07 Т. Гончарук**, наук. керівник – проф. Т.Буяльська); «Молодіжні субкультури в Україні» (**ст. гр. 2МОф-07 Н. Женищук**, наук. керівник – доц. Т.Сідлецька).

Ще однією традицією, що характеризує роботу гуманітарних конференцій є щорічне відкриття в Центрі культурології і виховання студентів виставок студентських аматорських робіт. Цьогоріч відкрили дві виставки студентських робіт:

Вікторія Івчанська працює в техніці «оригамі» та «квілінгу»

Олександр Кучинський і його «Зима»

художню (живопис, графіка, декоративно-ужиткове мистецтво тощо) та фотовиставку **«Зупиняючи мить»**. Варто зазначити, що загальна кількість різноманітних художніх виставок, що була презентована в ЦКіВС сягає 171.

Як завжди аматорські студентські виставки дивують розмаїттям талантів, смаків, уподобань. Велику роботу з підготовки виставок у ЦКіВС здійснює методист Л. Мишанська, яка завжди вдало поєднує різні самобутні авторські простори, знаходить власне місце дляожної студентської роботи. Нині, зауважує Людмила Ростиславівна, студенти, відвідуючи експозиції, звертають увагу на роботи **молодого подружжя Кучинських – Олександра (гр. 1ІМ-07) та Юлії (гр. 1МОм-10)**. Ще першокурсником, розповідає Л. Мишанська, Олександр приносив на виставку малюнки гуашшю на картоні. Тепер презентує пейзажі, квіти. Відчувається романтично-ліричний настрій ще зовсім молодого аматора і бажання реалізувати себе через власну творчість. Графічні малюнки Юлії досить оригінальні і самобутні (олівець, пастель). Оригінальними також є роботи **студентки гр. 2ЕО-09 Вікторії Івчанської** виконані в техніці «оригамі» та «квілінгу». Дівчина створює справжні дива з паперу, використовуючи схеми геометричних згинів і складок. Захоплений цією технікою також **студент гр. 2БТ-07 Сергій Пасє-**

рук. Розповідати про всі представлені роботи не просто, варто їх побачити.

Цікавою є також художня фотовиставка, яка організована у ЦКіВС студентським активом. Саме Сергій Груць, Олександр Дем'янів, Анна Сизова, Костянтин Онофрійчук та Катерина Дідик захопились ідеєю представити художні фотографії наших студентів, викладачів і співробітників. Серед усіх заявлених учасників вони відібрали 18. І постала дивовижна експозиція — авторів фотополотен можна назвати справжніми майстрами. Це насамперед **інженер кафедри ЛОТ С. Марков, проректор з наукової роботи, д.т.н., проф. С. Павлов.**

Вища освіта завжди була і є епіцентром культури, її каталізатором. Водночас вища освіта, університетська передусім, має бути освячена культурою, має постійно збагачуватись енергією гуманістичних ідеалів, створювати умови для їх втілення у життя. Наші гуманітарні конференції і значна робота Центру культурології є запорукою збереження найкращих гуманістичних традицій.

**Тамара БУЯЛЬСЬКА, професор,
директор Інституту ГПП,
директор ЦКіВС,
заслужений працівник народної освіти України**

**Проректор з наукової роботи ВНТУ,
завідувач кафедри загальної фізики і фотоніки,
доктор технічних наук,
професор Сергій Павлов уміє зупиняти мить**

**На вернісажі світла і тіні.
П'ятикурсник Інституту БТЕГП Олександр Дем'янів
і Віталій Сілко, член Національної спілки
фотохудожників України, член АFIAP**

НАШ ВИПУСКНИК — ПРЕЗИДЕНТ

Закінчивши Вінницький національний технічний університет, отримуєш не тільки гідні знання, вірних друзів, але найголовніше — свободу. Свободу вибору професії і сфери діяльності. Отримуєш незалежність від реформ і криз, завжди будеш при ділі. I при гроах!

Олександр Сугоняко закінчив наш вищий навчальний заклад. За фахом — радіоінженер. Уже 18 років є Президентом АУБ — Асоціації українських банків. Заслужений економіст України, нагороджений медаллю «За трудову доблесть» та орденом «За заслуги» III ступеня.

Спершу працював майстром, потім начальником цеху, начальником Житомирського районного вузла зв'язку, викладачем політекномії у Житомирському філіалі Київського політехнічного інституту.

Народний депутат України Першого скликання. Працював у постійній Комісії Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством, обіймав посаду голови підкомісії. Займався проблемами формування національної грошової системи, організував ряд міжнародних і національних конференцій і випуск книг з проблем впровадження і стабілізації національної валюти і розвитку банківської системи.

Автор книжок «Банки: проростання крізь постсоціалізм», «Україна: повернення до себе» та численних публікацій з проблем фінансів, економіки, політики та духовного відродження.

Гордість університету

Працював членом наглядової ради НАК «Нафтогаз України».

Як президент Асоціації українських банків, займається проблемами розвитку банківської системи України, захисту інтересів комерційних банків. АУБ Об'єднує комерційні банки і представляє їхні системні інтереси в стосунках з Національним банком, Верховною Радою, Секретаріатом Президента, Кабінетом Міністрів та іншими державними і недержавними закладами й організаціями.

У 1986-му році брав участь у ліквідації аварії на ЧАЕС.

Життєве кредо — «Йди до Істини, чого б тобі це не вартувало».

Одружений, має доньку і сина.

Перший серед кращих

ПРОФЕСОР ОЛЕГ ХОМА — ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ З ФІЛОСОФІЇ

В Інституті філософії НАНУ ім. Г. С. Сковороди відбулась урочиста церемонія вшанування лауреатів та вручення Премії з філософії 2010-2011 рр. Відзнаку за кращий науковий коментар одержав завідувач кафедри філософії нашого університету, доктор філософських наук, професор Олег Хома, автор 350-сторінкового коментаря до видання «Думок» Блеза Паскаля (К.: «Дух і літера», 2009), найбільш ґрунтовного серед усіх сучасних видань Паскаля слов'янськими мовами.

На відкритті урочистої церемонії нагородження академік НАНУ Мирослав Попович зазначив, що вітає усіх гостей не як директор Інституту філософії, а як гостинний господар-філософ. Адже ініціатива заснування премії з філософії належить не Міністерству освіти, а відкритому зібранню української філософської громади, котра без жодних вказівок згори вирішила відзначити перших серед кращих своїх колег.

Науковий коментар як жанр дещо забутий, але завдяки таким людям, як професор Олег Хома, відроджується. За його словами, повернення коментарів — це повернення історико-філософської культури, яка найбільше потрібна нашій

спільноті.

Олег Хома, науковий редактор і перекладач «Думок» Блеза Паскаля, головний редактор наукового журналу «Sententiae», зауважує:

— Паскаль — одна з моїх улюблених постатей, одна з найпарадоксальніших фігур того періоду. Це один з найвідоміших європейських вчених, який став одним з найцікавіших релігійних апологетів.

Свого часу у нього стався певний злам у житті, він переставив науку на друге місце, а на перше — проблему спасіння душі. Він показав, що раціональне мислення без релігійних основ просто неможливе. І спробував це довести переконливими логічними засобами. Крім того, Паскаль є одним з найвідоміших французьких класиків мови. У нього дивний талант: ідеї правильні і глибокі Паскаль виражав у досконалій літературній формі. В одній особі поєднується релігійний, науковий, літературний гений. Сьогоднішнє століття дійшло до якоїсь кризи раціональності, релігія взагалі у занепаді і Паскаль з його поглядом на світ дає надію.

— Заснування премії з філософії є непересічною подією з далекосхідними наслідками, оскільки, на мій суб'єктивний погляд, свідчить про справжнє народження вітчизняної філософської спільноти. — Стверджує професор Олег Хома. — Нині є впевненість, що цю ініціативу неспроможна припинити жодна криза, оскільки премія є передовим виявом відмінності, а наша філософська спільнота постала достатньо зрілою для того, щоб свідомо і на власний розсуд визнавати. Тож вітчизняні філософи мають всі підстави поздоровити себе з днем народження власної спільноти!

Українські філософи. Григорій Сковорода і Олег Хома

Весна!

ЦІНУЙМО ЖІНОК — ВОНИ ТОГО ВАРТІ

На думку багатьох студентів, викладачів і співробітників нашого університету найбільш очікуваним щорічним культурно-мистецьким заходом є конкурс «Міс ВНТУ». Цьогоріч, як і в попередні роки на свято жіночої краси, елегантності зібралися повна глядацька зала. Напевно, ніхто не пожалував, що потрапив на це дійство, бо воно справді порадувало вишуканістю та різноманітністю жіночої вроди та чарівності.

Вісім конкурсанток, по одній від кожного навчального інституту ВНТУ, весь вечір вражали публіку своїми поєднаннями, вдало підібраними сукнями, діловими костюмами, творчими номерами. Дівчата, власне, доводили собі, що вони найкращі, не забували нагадати про це глядачам, а також намагались переконати в цьому прискіпливі жюри.

Особливе різноманіття було представлено конкурсантками в творчому конкурсі. Юні красуні демонстрували свої танцювальні здібності у різних жанрах та традиціях цього виду мистецтва (Катерина Барченко, Марина Волошук, Наталя Ільницька, Юлія Бегелко, Тетяна Саванчук), вокальний талант (Юлія Пусацька), в ролі ілюзіоніста постала Анна Шарандак, а Інна Коханко вразила власноруч створеною колекцією в'язаних речей.

Після підрахунку вболівальників голосів з'ясувалось, що **«Міс глядацьких симпатій» стала Юлія Бегелко (ІнБТЕГП)**, а інші конкурсантки в 2011 році будуть носити титул Міс свого інституту.

Кульмінацією вечора жіночої краси та витонченості стало оголошення результатів конкурсанток: **«Віце-міс ВНТУ 2011» стала Наталя Ільницька (ІнМ)**, а титул переможниці **«Міс ВНТУ 2011» дістався Катерині Барченко (ІнАЕКСУ)**.

Проте, на нашу думку, в цьому конкурсі не було переможених, кожна з учасниць здобула свою перемогу й довела всім глядачам і жюрі, що вона варта уваги та цінування, тож шануймо наших коханих, дружин, доньок, сестер, матерів і бабусь.

ШАНУВАЛЬНИКИ ЖІНОК

ВАЛЕРІЯ — МІС ІНТЕРНЕТ!!!

Студентка Інституту екології та екологічної кібернетики Валерія Панченко здобула титул «Міс інтернет» у конкурсі краси «Міс Вінниця-2011».

6 березня серед учасниць конкурсу «Міс Вінниця 2011» було помічено, дівчину надзвичайної вроди, студентку групи 2ЕКО-08 Інституту ЕЕК, звичайно ж Валерію. Ця 20-річна вродливиця зібрала найбільше (понад 40 тисяч) голосів в

он-лайн голосуванні і виборола титул «Міс інтернет». Всього в інтернет-голосуванні взяли участь понад 100 тисяч відвідувачів з 25 країн світу. Щодо системи голосування вона дещо змінилася. На інтернет-сторінці «Міс Вінниця» періодично змінювалось розташування фотографій дівчат, аби не було фальшування голосів. У фіналі міського конкурсу краси «Міс Вінниця 2011», який відбувся у вінницькому театрі імені Садовського, змагались 16 конкурсанток.

Лілія МАНІЛКО,
студентка групи 2ЕКО-08 Інституту ЕЕК

{Інтер-клуб}

ХОЧУ ЗНАТИ УКРАЇНУ, БО УКРАЇНА – ЦЕ ЄВРОПА, А КИТАЙ – АЗІЯ

Я навчаюсь у нашому університеті на спеціальності «менеджмент організацій будівництва». З великим задоволенням брала участь у міжнародній науково-технічній конференції «Інноваційні технології в будівництві», яка відбулася в моєму Інституті будівництва, теплоенергетики та газопостачання. На конференції мною була представлена графічна інформація, яку я розмістила на слайдах, про досягнення моєї країни - Китаю.

Всі присутні з цікавістю слухали розповідь.

Економіка КНР останні 30 років постійно зростає і зарахує Китай займає 3 місце в світі за величиною ВВП (після США і Японії). А з урахуванням паритету валют Китай займає 2-е місце в світі, поступаючись тільки США.

Цілодобово у великих китайських містах будується житлові комплекси, торгові центри, мости, магістралі, хмарочоси. Значно зросли інвестиції в житлову нерухомість, зросли продажі житла. Згідно даних Дослідницького центру з питань розвитку при Держраді КНР у 2010 році на одного громадянина припадало уже 36 м² житлової площини. Міністр будівництва КНР сказав: «Світ ще ніколи не бачив такого швидкого вирішення житлової проблеми».

Зростає рівень життя, але підвищуються і ціни. Вартість житла в Китаї залежить від конкретного регіону. У сільській місцевості можна придбати помешкання і за 30-50 доларів за м². А розкішне житло у столиці продается за 80 тис. юанів (11,8 тис. доларів) за м².

У Китаї справжній «будівельний бум». Реалізуються здавалося б нереальні проекти.

Один з них Національний центр виконавських мистецтв, який називають «Яйцем». Це еліпсоїдний купол із скла і титану — величезна футуристська споруда в історичному

центрі Пекіна.

Дивує й «Пташине Гніздо» — Національний Стадіон.

Унікальний Національний плавальний центр за незвичайний «піністий» вигляд назвали «Водяним кубом». Усередині два басейни 13-метрової глибини і трибуни на 17 тисяч глядачів. Під час Олімпіади-2008 тут проводились змагання. А після Ігор він відкритий для всіх.

Шанхайський всесвітній фінансовий центр — третій за висотою хмарочос на планеті. Він має висоту 492 м і 101 поверх, а будувався чотири роки. Споруда здатна витримати землетрус до семи балів.

За 15 років Шанхай зробив те, на що Лондону треба було 150 років. За рік довжина ліній метро в Шанхаї збільшилась удвічі і сягає 420 км.

Китай має серйозні урбаністичні проблеми. Тому лозунгом Шанхайської ЕКСПО-2010 були слова «Краще місто, краще життя». Країни-учасниці пропонували варіанти вирішення проблем містобудування. Китай готовий передати досвід із впровадження «зелених» технологій. Нещодавно в Шанхаї відкрили завод, що працює на сонячній енергії.

Мое рідне місто — Цинань. У нашому університеті - Вінницькому національному технічному університеті навчається 20 хлопців і дівчат з мого міста. У Китаї ми не знали один одного. Познайомилися тут.

Мої батьки працюють у ресторані. А я вирішила пов'язати свою роботу з будівництвом. Зараз Китай - великий будівельний майданчик. Батьки не боялись відпускати мене в Україну. Ваша країна дуже безпечна.

Мої українські друзі, однокурсники цікавляться китайськими традиціями. Нещодавно (17 лютого) ми влаштовували фестиваль ліхтарів. Він завершує два тижні святкування китайського нового року. Я робила ліхтарі сама. У Вінниці їх

Студентка нашого університету Лі Дань на Брамі Небесного Спокою (Тяньаньмень), що відокремлює світ від Забороненого міста. Саме тут у жовтні 1949-го Мао Цзедун проголосив утворення КНР

Наша Лі Дань зі своїм земляком Джекі Чаном

На фоні китайського павільйону
Шанхайської ЕКСПО-2010

купити не можна. До свята треба готувати танюань - традиційну страву фестивалю ліхтарів. Це як українські вареники, але обов'язково з солодкою начинкою — яблуками,

Дін Хай, третіокурсник Інституту АЕКСУ
нашого ВНТУ, і Лі Дань організували в гуртожитку
фестиваль ліхтарів. У Китаї це ще й день закоханих

полуницями. Кульки із рисового борошна із солодкою начинкою, котрі символізують гармонію, щастя і сімейний затишок.

Люди вночі виходять на вулицю із запаленими ліхтариками. Китайці вірять, що відпущені ліхтарики долітають до небес. Тому до них прикреплюють записочки, де пишуть свої найзаповітніші бажання, і певні, що усі вони збудуться.

Вчитись важко, адже вчимось українською мовою. Але українська мова мені подобається - вона м'яка. Щоб краще вчити мову, я з друзями багато подорожую. Були у Львові, Харкові, Києві, Одесі. Я люблю море, від моєго міста Цинань вони недалеко. Тому мені подобається Одеса. А Вінниця небагатолюдна - це теж мені дуже подобається. Мрію побувати в Криму. Хочу знати Україну, бо Україна - це Європа, а Китай - Азія.

Вчитись дуже допомагають одногрупники. Особливо моя староста Аня Придатко. А ще моя подруга Наташа Суровенко. Наташа захотила мене займатися в університетському клубі танцями. Ми брали участь в університетському фестивалі «Мистецтво та студентство». І отримали друге місце. Моє студентське життя дуже наскічне і цікаве.

Дуже уважно і прямознайдено до нас ставляться викладачі. Вчити мову допомагають Ганна Лепко, Надія Сироватко, Василь Корженко, Людмила Радомська. А професію зацікавлють доктор технічних наук, професор Василь Сердюк, кандидати технічних наук, доценти Іван Заюков, Олександр Христич. Після лекцій охоче пояснюють, якщо щось не зрозуміла, дають матеріали в електронному вигляді.

Цього літа їхатиму додому на практику. У Китаї й Україні будівництво різне. У Китаї люблять дуже високі будинки, бо багато людей і мало землі. Мені більше подобаються котеджі для сім'ї - саме у таких спорудах людям дуже зручно.

**Лі Дань,
студентка групи МОБ-08, Інститут БТЕГП**

Готуємо танюань - традиційну страву фестивалю
ліхтарів. Це кульки із рисового борошна із солодкою
начинкою, котрі символізують гармонію,
щастя і сімейний затишок

Знакові постаті

ЖИТТЯ, ВІДДАНЕ УКРАЇНІ

9 березня 121 рік тому народився Федір Коновалюк

Оспівуєш ти Україну
Своїми кларнетами фарб
В.Сосюра

Пъюгоріч відзначаємо 20 років з часу заснування Центру культурології та виховання студентів ВНТУ меморіального музею нашого земляка, художника Федора Зотиковича Коновалюка. До речі, найпотужнішого в Україні музею цього митця. Щорічно святкуємо День пам'яті Ф.З. Коновалюка спеціальною програмою, підготовленою викладачами кафедри КСПП, студентами та співробітниками Центру. Чим же ця скромна людина так привертає до себе увагу наших сучасників?

Федір Зотикович Коновалюк - український художник, який своєю творчістю зв'язав дві епохи вітчизняного мистецтва - кінець XIX - першу половину ХХ ст. Він продовжував традиції українського реалістичного мистецтва, тому залишався спорідненим плеяді таких видатних українських живописців, як С. Васильківський, С. Світославський, І. Погитонов, П. Левченко, І. Їжакевич.

Дослідник творчості художника український мистецтвознавець Володимир Підгіра вважає Федора Коновалюка постаттю історичною і ставить митця в один ряд із поколінням видатних українських художників, що отримали академічну освіту, тобто навчалися в Академії мистецтв у Санкт-Петербурзі: П. Шевченко, П. Левченко, С. Світославський, І. Їжакевич, Ф. Коновалюк... (із промови на відкритті меморіального музею Ф.З. Коновалюка в Центрі культурології та виховання студентів Вінницького національного технічного університету 12 листопада 1991 року). Федір Зотикович провчився в Академії 2 роки, після чого через тяжкі умови життя в Санкт-Петербурзі та загрози для здоров'я за наполегливим проханням Івана Їжакевича вимушений був повернутися до Києва.

У період здобування фахової освіти, починаючи з іконописної майстерні Києво-Печерської Лаври, далі в Київському художньому училищі, Петербурзькій Академії мистецтв, Київському художньому інституті його вчителями були видатні художники свого часу: В. Сонін, І. Їжакевич, В. Мекк, О. Мурашко, В. Маковський, Ф. Кричевський.

Талант від Бога, природний хист, видатні наставники, а головне, копітка, наполеглива праця та щира і глибока любов до України, зробили із селянського хлопчика із бідної родини помітну, але, нажаль, донині ще достойно неоцінену постать у вітчизняному реалістичному мис-

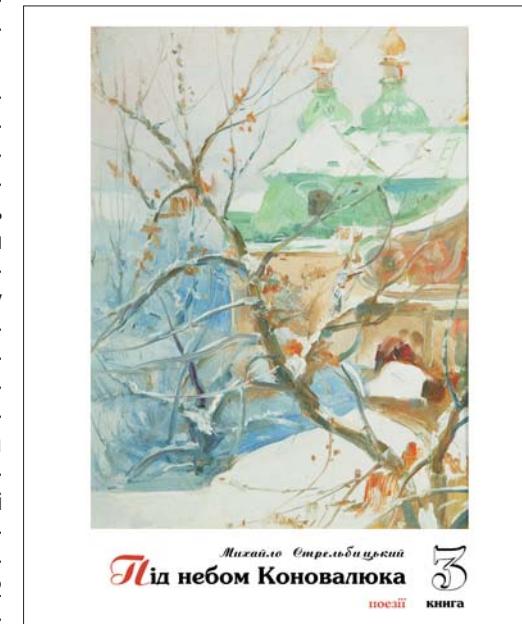
тецтві ХХ століття.

Ми не випадково серед інших чинників, що вплинули на формування творчої особистості митця та його власний художній стиль, визнали щиро сердечну любов до своєї великої Батьківщини. Саме ця Любов з великої літери живила життя і творчість Федора Зотиковича. Любов, що була ввібрана ним із молоком матері, із першими наслівами колискових, із чудовою мелодійністю подільських народних пісень, яких він співав все своє життя. Вони надихали на творчу працю, надавали особливої «співучості» та «поетичності» його творам. Тому невипадково епіграфом до статті взято рядки Володимира Сосюри, присвячені саме творчості Федора Коновалюка.

На пам'ять також приходить вірш сучасного українського поета Михайла Стрельбицького, що глибоко співзвучний творчості Федора Коновалюка, яка, в свою чергу, надихає самого поета (видані вже три збірки поезій до творів художника «Під небом Коновалюка»):

Малюває художник трави,
а виходило: роса.
Малюває художник небо -
поставали небеса.
Малюває сніги - пороша
гостро пахла на віки;
малюває хатинку - довше
йшли її руйнівники.
Малюває горбів привілля -
не вивіювався люд;
малюває усяке зілля -
йшли по зілля звідусюд...
Малюває млина - і млин той
перемелював журу;
малюває ріку - і плин той
починав із сонцем згр!..
Малюває рибальські сіті -
поспішає до них улов;
малюває - усе на світі,
а виходило: Любов...

Ця любов не тільки вплинула на тематику творчості художника, але й надавала йому мужності та сил на такому нелегкому і сповненому випробуваннями життєвому та творчому шляху. Дружина і віддана супутниця Федора Зотиковича, Тамара Іванівна Мороз-Коновалюк згадувала такий випадок із його життя: «У спілці художників України був один мистецтвознавець... На якийсь виставці він виступив і сказав: «Коновалюк пише садочки, кущі, яри, а ще старі будинки Києва, хати. Такий живопис не по темі і застарілий, на папері, віджив». Федір Зотикович спокійно встав і дав йому таку відповідь: «Так, я писав, пишу і буду писати, бо це наша українська історія. Я гордий, що доля дала мені мож-

Третя збірка поезій Михайла Стрельбицького
до творів художника «Під небом Коновалюка»,
котра щойно видрукувана в
університетському видавництві

ливість відображати саме те, чого скоро не буде. То хай хоч побачать колись наші нащадки, ці мої, як ви казали, «нікчемні полотна», побачать як жили наші предки, який квітучий був Київ за мого життя, бо це - моя Батьківщина. А дозвольте спитати: «У вас вона є (Батьківщина) і де саме?» Встав і пішов із зали».

Так, Ф. Коновалюк не був за радянських часів кон'юнктурним художником, що мають ідеологічні картини, новобудови тощо... Він залишився істинним патріотом, людиною, яка не міняє принципів життя, ніколи не зраджує собі у творчості, тому власну майстерню отримав тільки після 60 років, а перша персональна виставка його творів відбулася лише в 1955 році, коли художнику було вже 65.

Як же міг художник такого рівня працювати майже все своє життя, не маючи власної майстерні? Джерелом його творчості була щира, не забруднена пристосуванням до ідеологічних «потреб часу» душа, де він виношував ідеї та образи своїх картин. Його майстерне стала сама українська природа, така ж щира і чиста, як душа художника. А такі улюблені українські (особливо подільські) пісні постійно супроводжували його життя і творчість, допомагали, надихали, підтримували в скрутну годину.

Микола Андрійович Прахов назвав Федора Зотиковича співцем зими. Він визначав, що манера його зими притаманна лише Коновалюкові, з її прозорим, легким повітрям, пухким снігом по самі вікна в селі, де відчувається якась казкова краса в ніжно-пухкому снігу і багряному заході сонця. Відзначав Прахов і уміння компонувати, передавати вітер в березовому гаю, де наче чуєш шелест і пахощі березового листя. Він із захопленням говорив про ранню весну у Шулявці, де на перших проталинах ходять кури і дзюрчати перші струмочки. «Але це не всі розуміють, - казав Прахов, - а цьому розумінню треба вчити молодь, аби вона не загубила зв'язок з минулім».

Федір Зотикович часто говорив: «От і мене не буде, а природа залишиться такою ж прекрасною, коли її не знівачать. Може хоч мої скромні роботи нагадуватимуть нашадкам про її красу і силу».

Сам художник зазначав, що все життя писав історію своєї рідної землі, відображену в унікальних, чудових краєвидах рідного Поділля, Київщини, Чернігівщини. Він намагався увіковічнити всю велич і неповторну красу природи України, розкрити глибинні джерела її життєдайності, а через це передати майбутнім поколінням красу і велич свого народу, його співучої душі та прагнення вічності.

І художнику вдавалось це втілювати не у великих епічних полотнах, а в маленьких за розмірами художніх мініатюрах, етюдах, замальовках. Він малював буденність так, що в ній розкривалася глибина буття, мить вічності. Його хатки під стріхою, млинни, вітряки, безмежні краєвиди, туман в лісі, місячна ніч, чудові малюви у спекотний день, реп'ях, що ніби насунувся на весь світ, дитина спить, косарі, рибалка, прості працьовиті люди, що відпочивають... - кожна зупинена та увіковічена художником мить передає нам вищу цінність і неповторність життя, любов до світу і людей, одвічний зв'язок усього і вся:

«Андріївська церква», 1940 р., меморіальний музей
Ф.З. Коновалюка ВНТУ

Під небом Коновалюка
Зрослись билина і людина
І тишу п'ять - вона п'янка, -
І волі ждуть - вона гірка
І... невловима.
Химерне щастя бідняка
Десь тутка ручкалося з кленом
Та з вільхою...
Якесь шалене
Одвічне щастя бідняка.
Дзумить бджола, бринить ріка,
Шляхи ятряться кольорами.
До тями світ бреде, до тями
Під небом Коновалюка.

Художник сподівався і вірив, що своєю скромною працею залишить нашадкам істинний, чистий та прекрасний образ своєї України, якою вона була за його життя, і донесе до молоді усвідомлення того, що наша Батьківщина завжди була і залишиться найкращою у світі. І молодь із вдячністю приймає цей щедрий дар митця. Як ми вже зазначали, щорічно студенти нашого університету беруть участь у Дні пам'яті Ф.З.Коновалюка. Крім того, з великим натхненням вони працюють у залах музею на заняттях, там і народжуються поетичні рядки або слова щирої вдячності художникові та людям, які створили меморіальний музей, дбайливо зберігають твори художника та шанують його пам'ять.

Ми не випадково назвали нашу статтю «Життя, віддане Україні». Хотілося б привернути увагу до того, що не тільки величні вчинки, відоме прізвище є ознакою такої відданості, але й скромне життя, наполеглива праця на ниві живопису протягом 80 років і відданість обраній темі своєї творчості - Україні: її природі, культурі, історії. Така відданість вимагає великого терпіння і мужності. Як було сказано про творчість Ф.З.Коновалюка одним відомим поетом: «Художник настільки відчував свою Батьківщину, настільки разом з нею переживав трагічні моменти її історії, що ця багатостраждана Україна вся залишилась в його творах».

Ми маємо сподівання, що 121-ша річниця з дня народження Федора Зотиковича Коновалюка стане ознакою вдячної пам'яті нашадків, більшої уваги до його життя, ретельного вивчення і достойної оцінки його творчості, яка з часом все більше виявляє воїстину народного художника України.

Наталя ГРОЗНА,
заступник директора ЦКiВС,
старший викладач кафедри КСПП

Ілюстрації взято з третьої книги поезій Михайла Стрельбицького «Під небом Коновалюка»

Відродження традицій

ВЕСНЯНИЙ БАЛ

Країні європейські традиції набирають популярності не тільки у нашому місті, а і у нашому виші, адже цього року за ініціативою самих студентів та за підтримки адміністрації університету й міської ради студентський бал відбувся і у ВНТУ.

Бал - це не звичайна дискотека в нічному клубі, це традиції, етикет, поклони й реверанси. Це шалено гарні дівчата та вишукані хлопці, це справжня казка. Бал - це захід, який дозволяє доторкнутись до чудових традицій XVIII - XIX століть усім, кому це цікаво.

Організатори зробили все можливе, щоб того вечора у актовій залі панувала вишукана, дружня, тепла та привітна атмосфера. На заході діяв суворий dress-code: для леді - вечірні та бальні сукні, елегантні костюми та фраки - для їхніх кавалерів. Охочих піти на бал виявилось неочікувано багато, напевно, це одвічна людська тяга до краси, високих стосунків, щастя і свята. Усіх пригощали солодощами та сочком. Відкрив студентський бал начальник відділу у справах сім'ї, молоді та туризму Вінницької міської ради Руслан Анфілов (до речі, випускник нашого університету - кафедри проектування комп'ютерної та телекомунікаційної апаратури). Він подавав торт від міського голови у вигляді залікової книжки з відмінними оцінками.

Спочатку студенти репетирували рухи з хореографом, адже потрібно не тільки формально вивчити послідовність рухів танцю, а й відчути і набути необхідних манер, осягнути за допомогою балетмейстера особливості вимог етикету. І тільки потім усі, хто завітав на бал, граційно кружляли під музику.

Неможливо передати словами той шарм, аристократич-

ну вишуканість, грацію, елегантність та непідробні емоції радості та щастя, які того вечора, вальсуочи, випромінювали наші талановиті студенти. Це було щось неймовірно прекрасне!

У країнах Європи бали проводяться з 1385 року. Широке розповсюдження в

Європі отримали під час правління у Франції Марії Медичі, сучасну форму набули в часи Людовіка XIV. У Російській імперії бали започатковані Петром I.

Головним балом Європи є Віденський оперний Бал. Він проходить у середині лютого і збігається із святкуваннями австрійських карнавалів та маскарадів. В Європі проводяться бали різних видів і тематик. Одними із найпоширеніших супільніх балів є такі, що збиряють колег за професіями. Найпомітнішими є Бал Юристів, Бал Банкірів, Бал Лікарів, Бал Журналістів. Цукерковий бал демократичним шляхом обирає свою королеву.

Після «коронації» її Величиність зважують і нагороджують горою солодощів - відповідно до показань ваг. У багатьох країнах Європи проводять Бал Закоханих. На бал із задоволенням приходять дівчата і хлопці, аби освідчитись у коханні один одному в романтичній атмосфері.

Початок весни 1 березня Вінниця відзначала Студентським балом міського голови. На цей бал потрапили найкраші, найталановитіші та найактивніші студенти. Від нашого університету запрошення на бал отримали вісім студентів, за рекомендацією студентації самоврядування, як винагороду за відмінну успішність, громадську роботу та творчу діяльність. Право потрапити на бал 1 березня отримали також Король і Королева студентського балу ВНТУ.

Проведення Студентського балу ВНТУ відтепер точно стане традицією нашого вишу. Надалі ВНТУ, можливо, пірейме ще й іншу європейську традицію і влаштовуватиме Бал Енергетиків, Бал Будівельників, Бал Радистів чи Бал Економістів. Принаймні, бажання до проведення такого феєричного дійства є як у організаторів, так і, що найголовніше, у самих студентів.

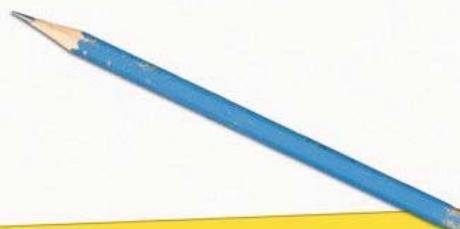
ЗІЗНАННЯ В ЛЮБОВІ ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Щороку у великий актовій залі університету відбувається свято - День рідної мови. Міжнародне свято, організаторами якого є викладачі кафедри культурології та мовознавства. У цьому святі активну участь беруть іноземні студенти.

Я Українець,
тому що:

- народився в Україні
 - живу в Україні
 - люблю свою країну
 - спілкуюсь українською
 - читаю Тараса Шевченка
 - вболіваю за «Динамо Київ»
 - їжджу на «Запорожці»
 - глузую з москалів
 - люблю сало
 -
- (додай своє)

(необхідне підкреслити)

Редколегія:

А. В. Писклярова
(головний редактор)
I. П. Занько
(редактор)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
В. В. Грабко
Б. І. Мокін
Т. Б. Буяльська
О. Н. Романюк
С. В. Павлов
О. В. Осадчук
В. М. Паламарчук
Т. С. Криклива
М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:
кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,
Телефони:
внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vntu.edu.ua

Вітання лунали брізними мовами світу - китайською, французькою, іспанською, азербайджанською, португальською. Це були не звичні вітання, а майстер-класи з іноземній мови: глядачі активно підхоплювали незнайомі слова та фрази. Не лише любов до рідної мови, а й повагу до українського слова продемонстрували іноземні студенти - Едуардо Торрес зізнався у любові до української. «Заповіт» Т.Шевченка декламували своїми рідними мовами студенти Сун Мен Сінг, Ци Дзе (Інститут менеджменту) з Китаю, Франк Біма (Інститут РТЗП) з Камеруну, Луїс Кантрерас (ІНАЕКСУ) з Еквадору.

Найрозуміліші музичні вітання - китайська пісня «Як потрібна любов» у виконанні Лю Сюй та Du Dzuoan (слухачі підготовчого відділення), іспанська «Спогади» заспівана Мари Мальдонадо під гітару Хаяна Фуентеса (слухачі ПВ) не потребували перекладу, а українська пісня «Дівчина-весна» у виконанні Катріни Агіляр (слухачка ПВ) стала хітом свята.

Цьогоріч святкову програму готували як студенти старших курсів Луїс Контрерас (ІНАЕКСУ), Менг Син та Ци Дзе (ІнМ), Єза Францишку (ІнРТЗП), Йомбу Жуау, Едуардо Торрес (ІнЕЕЕМ), Ельмін Тахмазли, Сулейманли Сулейман, Рауф Багіров (ІнМ), так і слухачі підготовчого відділення Катріна Агіляр, Гора Фал, Омар Хатаб.

Оксана АБРАМЧУК,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри мовознавства

Засновник та видавець газети «Імпульс» —

Вінницький національний технічний університет.

Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої
Оксани Мензул
Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 18.03.2011 р. Формат 29,7x42 1/2
Наклад 574 прим. Зам. № 2011-077.

Віддруковано у ВНТУ,
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі,
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, к. 114, тел. 59-81-59.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Розповсюджується безкоштовно.